

донашъ. бо вѣтний смрѣнїе образа показашъ естъ намъ хс спсх
 нашъ ѿ владѣ оныхъ миръ принеся естъ намъ ѿ владѣ тишины
 ѿ нѣ владѣ единаа сладостѣ и красотѣ.
 Ами нїи катоса на глѣдахме на сладкїи, на Кроткїи, и на любезнїи
 образѣ егѡ. Ами да погмотрїмъ и да видїмъ скаковолн намъ ренїе
 прїишелъ бѣмъ оныхъ на кой время въ сїи до пра оца нашегѡ ада-
 ма по похѡднѣ, и и згонилъ егѡ нѣ оное Прекрасное и сладкое
 живенїе. И ѡбѣднѣ егѡ спотное лицѣ да гадѣ хлѣвъ на все жи-
 венїе свое. Юще снизшелъ оныхъ на время созданїе Столпа при
 Ноевїи бнѡци, ала смѣснѣмъ лѡци нѣхъ, и разлѡчилъ нѣхъ дрѡвѣ
 ѿ дрѡга и разнесѣмъ нѣхъ повсеи земан. И на содомѣ града прїи-
 шелъ оныхъ, ала со огня и згорнѣмъ и людїе и града, и ѡпѡстошнѣ-
 лъ онаа земля, и оучїннѣмъ ю вѡвѣки не прїходна. Ами сегѣ
 ѿ Црю пре благїи: Сегѣ закол работа; зашои сегѣ во спрїа-
 лѣ томъ пѣть милостивнїи како нашъ и и дѣшъ при насъ; ами
 данѣ бѣдешъ прїготѡвилъ и сегѣ на томъ твои прїходѣ и ради на-
 сѣ грѣшнѡхъ на кой казнѣ; данѣ предадѣшъ и насъ оуначою лю-
 чое наказанїе; ала глѣдаме како естъ твои образѣ агнїшкїи,
 и немѡжа да подадѣ намъ таковоа марторїа. Мирнѣ ли естъ
 прїходѣ твои ѿ прозорнѣче нашъ; да речемъ и нїи катѡ онаи
 бѣдѣ емца що рѣкан на Самїила Пророка; миръ ли естъ ѡбѣ тѣмъ
 намъ молимте; ала миръ дѡма Самїилѣ нашъ: Миръ рече прїи-
 несоухъ вѣмъ ѿ свѣтѣтѣса и козвѣснѣтѣса: Понѣже не прїидѡ-
 хъ да свѣждѡ вѣгѣ, но ѿ сѣвѣдѣнїе да и збѣмъ вѣгѣ: И не прїидѡхъ
 ѿ намѡжа да предѣмъ вѣгѣ, но ѡдѣ мѡжа да прѣемна ради вѣгѣ.
 Сто ѡдѣнїи Сїѡнова, колїкои Кротокѣ, смрѣ, терпѣлнѣ и не-
 мощнїи нашеи ногнѣтелъ и дѣ Црѣ твои прї тебѣ: Но востѣнїи тѣ сегѣ
 свѣселїе и прїимнї егѡ, и ѡвсѣ срдце твои взмгнїи, и вѡсплѣннїи рѣка-
 ми, и сгола Глѣгѣ вѡспнїи и рѣцї: Оз нами бѣгѣ. Ала нїи должнїи
 есмѣ прѣво дѣи нами ми на рѣво междѡ на: Нїи вѣше кой нѣма гнѣвѣ
 и ли карѣсѣ и ли крамола междѡ сѣбѣ, това данїи ма вѣче оуначѣ нїи-
 какѣ понѣже сегѣ мирное время настѣло е како Исїа Пророкѣ дѣ-
 ма: Воднїи онаи рече хѡче да пагѣ вѡлкѣ со агнїца, и рѣсѣ хѡче да
 почїне со козлѣнца, и ислѣнѣ хѡче катѡ вѡлѣ да гадѣ пѣва.
 Но сегѣ нѣбѣмъ да речемъ слышателнїи мои: Колїкои должнїи
 есмѣ ми да благодарнїмъ того Кроткагѡ Црѣ и бѣгѣ нашегѡ